

Андріана МОСКАЛЮК

У наші серця знову завітало свято, найдивовижніше і найпрекрасніше свято кохання, тобто відомий усім День святого Валентина. Надворі ще зима, та в серце вже постукала весна. Справжнє кохання не боїться холоду і розквітає будь-якої пори року. Тож ми радо вітали у цьому залі усіх закоханих і тих, хто ще сподівається знайти своє кохання.

Тож сьогодні ми дізналися про світлі почуття і найкращі емоції наших учасників. Свято відкрив виступ студентського гурту «Studband» у складі Ярослава Намчука, Назара Бончика, Софії Коваль, Михайла Карого, Ірини Кондратюк, Тетяни Потапчук, Ольги Дець із пісню «Не питай» (керівник Світлана Гуральна).

Свято любові, свято найкращого почуття, яке окрилює, дає натхнення, радість і захоплення. Бо кохання – це не тільки почуття людяності й шляхетності: воно має в собі дуже велику силу, завдяки якій продовжується життя на землі. Саме це і спробувала донести до глядачів Христина Ямнич у пісні «Сила».

Кохання – це святе почуття, яке існує стільки ж часу, скільки існують люди. Це, мабуть, найцінніший плід на дереві людських почуттів. Як знак своїх найкращих почуттів, студентки 21-Мк групи подарували оригінальний танець «Смайл».

СВЯТО ЗАКОХАНИХ СЕРДЕЦЬ

Сьогоднішнє свято принесло всім масу приємних вражень, можливість зустрітися із Святим Валентином, взяти участь у цікавих і веселих конкурсах, а комусь, можливо, і знайти своє кохання. На нашому вечорі ми обирали найніжнішу, найтендітнішу, найчарівнішу дівчину, яка стане Міс Валентиною, і визначали найвродливішого, наймужнішого, найпринагіднішого хлопця, який стане Містером Валентином.

Із Днем святого Валентина, святом юності й кохання, молодості й краси нас привітав дует у складі Христини Ямнич і Дарії Сульжик жартівливим твором «Галія балувана».

Поспішили до нас і кумедні та веселі Параска із Палажкою, ролі яких виконували Андріана Москалюк і Діана Лабунець із гумористичною композицією «Перед святом».

Та найголовніше і найцікавіше, звичайно, було попереду, коли почалися конкурси з участю шести красивих і романтичних пар. Їх виступи оцінювало журі у складі Бончик Ольги Анатоліївни, Колісецького Сергія Миколайовича і Три-

губи Олени Василівни.

Під час першого конкурсу під назвою «Я вас люблю» представники кожної пари по черзі зізнавались одне одному в коханні за допомогою міміки, жестів, рухів, однак при цьому не дозволялося говорити сокровенних слів. Другий конкурс «Політ кохання» виявляв найталановитіших майстрів слова і полягав у складанні фрази-зізнання із використання якогось певного даного слова. Третій конкурс «Я – модельєр» вимагав вигадати ексклюзивне вбрання для своєї дівчини, за допомогою туалетного паперу змайструвати для неї костюм і дати цікаву назву образу.

Поки конкурсні судді визначали найкращу пару, ми мали нагоду продовжити насолоджуватись концертними номерами Олександра Ніколайчука (поезія «Вона прийшла» у фортепіанному супроводі Олени Козлової), солістів Павла Мандзюка («Море зайвих слів») і Дарії Сульжик («Свіча»), а також студентів 21-Дк групи («Пісня сміливих дівчат») та 22-Дк групи з пісню «Я люблю тільки тебе».

І нарешті настав час, коли, за результатами журі, ми разом з вами дізналися, що переможцями конкурсу «Міс Валентина і Містер Валентин 2020» стала пара № 6 у складі Лідії Кузьмич і Михайла Карого.

На завершення святкової програми прозвучала пісня «Ти мої Вітрила» у виконанні солістки Андріани Москалюк, гітариста Михайла Карого та піаністки Діани Лабунець.

Наше свято не закінчилось, а кожного дня продовжується у всіх люблячих серцях. Саме цього побажали присутнім та учасникам конкурсу його ведучі Андріана Москалюк і Діана Лабунець.

Ліна ВЕРЕСЕНЬ

Саме у переддень святого Валентина ми отримали чудову нагоду зазирнути у глибини душі і з радістю доторкнутися до розмаїтості творчості молодшої красавиці жінки, викладача музичних дисциплін нашого навчального закладу, кандидата мистецтвознавства Світлани Гуральної, яка запросила нас на свій черговий сольний концерт «У дзеркалі ліричної душі».

Світлана Гуральна – досить активна творча натура, серед головних захоплень якої – інструментальна музика, вокал і поезія. Вона є дипломантом Всеукраїнського академічного огляду-конкурсу молодих піаністів пам'яті професора Олександра Бугаєвського і дипломантом Міжнародного фестивалю-конкурсу «Талановита молодь України», лауреатом і переможцем конкурсних творчих звітів закладів професійної та вищої освіти, а також переможцем ХХІІ обласного творчого конкурсу авторської пісні та поезії. Тому структуру цього святкового дійства склали інструментальні, вокальні та поетичні твори.

Одним із найвидатніших композиторів світу і творців світової музичної класики, безперечно, вважається представник стилю бароко, німецький композитор, органіст і скрипаль Йоганн Себастьян Бах. Та, безперечно, не всім відомо, якою була улюблена страва композитора? Він понад усе полюбляв ласувати оселедцевими головами і одного разу знайшов всередині них справжні золоті дукати. Правда це чи ні, ми не будемо стверджувати, проте нетлінне золото його вічної музики радує слух людей ось уже майже пів тисячоліття. Програму нинішніх виступів відкрив твір Йоганна Себастьяна Баха «Концерт № 5 для фортепіано з оркестром фа мінор, І частина» у виконанні камерного оркестру під керівництвом Володимира Козачка, соло на фортепіано – Світлана Гуральна.

Серйозна музика, звичайно ж, надиhaє на серйозні життєві роздуми. Поетичну частину концерту розпочав авторський вірш «Прийшли думки», який прочитала Олена Сабадішина.

Мабуть, не кожен знає ім'я польського композитора і піаніста французького походження, якого по праву вважають національним героєм Польщі? Звичайно, це великий Фредерік Шопен. У дитинстві Фредерік грав у повний темп. У момент гри на фортепіано він гасив всі свічки. Саме таким чином маленький геній міг налаштуватися. Навіть коли він був в гостях і його просили зіграти, він просив погасити свічки в кімнаті. Ця звичка збереглася у нього до самої смерті. «Етюд № 5, твір 10 соль-бемоль мажор» Фредеріка Шопена допоміг нам доторкнутися до високого мистецтва епохи Романтизму.

Вчені ще й донині не можуть до кінця збагнути такого дивовижного феномену людини, як синестезія, або кольоровий слух. Одним із відомих «власників» кольорового слуху був пізній романтик, імпресіоніст Олександр Скрибін. У трирічному віці Олександр міг кілька годин підряд грати на піаніно. А протягом життя виношував образ містичного

твору «Містерія», в якому повинен був з'єднатися весь філософський і музичний досвід Музиканта і вважав це своїм головним призначенням. Сьогодні до уваги присутніх – «Етюд Фа діз мінор, твір 8, № 2» Олександра Скрибіна. Можливо, саме музика композитора із незбагненим кольоровим слухом спонукала нашу поетку до написання твору «Недосказане», який озвучила Юлія Корун.

Решту недоканованого Світлана Гуральна виразила у пісні Лесі Горової «Зима» (аранжування Сергія Родька). Ще одну грань романтичної душі нашої авторки відкрив вірш «Телефонний дзвінок» у виконанні Юлії Радченко.

До позитиву нашого молодого науковця і педагога треба віднести вміння створити в учнівському колективі своєрідну творчу лабораторію, підібрати контингент однодумців, які сміливо імпровізують із мелодією та поетичним словом. Це яскраво показав виступ нещодавно створеного студентського естрадного гурту «Studband» у складі Ярослава Намчука, Назара Бончика, Михайла Карого, Ірини Кондратюк, Тетяни Потапчук, Ольги Дець і солістки Софії Коваль, які виконали пісню Святослава Вакарчука «Не питай» (керівник Світлана Гуральна).

Як і більшість тогочасних освічених галичан, юрист за професією Анатоль Кос знав кілька іноземних мов: польську, німецьку, французьку, англійську, грецьку, італійську, латину. Та життя внесло свої корективи – і він став відомим українським композитором і музикантом Анатолієм Кос-Анатольським, який прославив українську

Надії Слободи «Ой скрипалю» (аранжування Валерія Ільківа). Ліричну тематику виступів продовжив авторський вірш «Чудовий хлопче, озовися!», який запропонувала Іванна Скоропляс.

На відміну від Баха, українському співакові MELOVINY (Кості Бочарову) не пощастило народитись у сім'ї знамих музикантів. Однак у чотирирічному віці його настільки заворожила мелодія Бетховена «До Елізи», яка звучала із подарованої бабусяю шкатулки, що бажання присвятити себе музиці стало доленосним. Ми впізнаємо його по сильному голосу і неординарній зовнішності. А ще в нього є цікаве захоплення: колекціонує окуляри, кулі зі снігом і лабораторний посуд. Витавчи на вітрилах музики, слухаючи музику вітрил, до нас знову звернулися солісти естрадного гурту «Studband» пісню MELOVINY «Вітрила».

В культурно-музичних презентаціях останніх років серед багатого мистецького арсеналу все частіше з'являється ім'я Івана Небесного. Нині він презентує генерацію композиторів, що сміливо розширюють обрії традицій і уявлень про музичний світ. Іван Небесний є одним із композиторів-пошукачів, твори якого виконуються вже більше десятиріччя не лише в Україні, а й на теренах далекого і ближнього зарубіжжя: в Польщі, Чехії, Литві, Австрії, Великобританії, Бельгії, Нідерландах. Музика для митця є сферою його глибоких міркувань, засобом прояву патріотичних переконань. Винуватиця творчого звіту запропонувала твір І. Небесного «Фантазія-етюд» та авторську пісню «Мамо» (аранжування Сергія Родька, хореографічна композиція – тернопільського клубу спортивного танцю «Мальви», тренер Ірина П'яничук).

Ні в кого не може виникнути ні краплини сумніву в тому, що найвище щастя – це щастя материнства. Тому, незважаючи на успіхи у житті та роботі, найбільшим своїм досягненням Світлана Гуральна вважає десятирічного синочка, Богом даного Богданчика. І визнанням цього безцінного щастя авторка щиро ділиться у своїй поезії «Щастя моє», презентовану Вікторією Бершедою.

Зовсім не дивно, що напередодні Дня святого Валентина особливо хочеться любові, уваги, ніжності та тепла, кожен із нас мріє знайти своє кохання чи зберегти вогник уже існуючих почуттів. Тож як фінал сольної програми «У дзеркалі ліричної душі» Світлана Гуральна з найкращими побажаннями подарувала нам ще одну авторську пісню – «Повір у любов» (аранжування Валерія Ільківа; хореографічний супровід – колективу «Мальви»).

Яскравим і душевним акордом концерту став символічний і трепетний фрагмент танцю із сино і вручення квітів присутній у залі мамі у знак вдячності, поваги і безмежної любові.

Ми дякуємо Світлані Гуральній за хвилини музично-пісенно-поетичного спілкування. Побажаймо їй нових успіхів у роботі, творчості та коханні! У концерті звучали вірші Ліни Вересень. Програму підготували Василь Скоропляс та Ніна Багнюк. Вірші виконували читці студентського експериментального театру «Пілігрим».

пісню в усьому світі. До речі, у помешканні композитора неподалік центру Львова досі все так, ніби він щойно вийшов у консерваторію... На концерті прозвучала «Коломийка» А. Кос-Анатольського. Карпатські мотиви української пісні підхопив дует у складі Світлани Гуральної та її вихованця, студента Технічного коледжу Тернопільського НТУ ім. Івана Пулюя, лауреата Міжнародного вокального конкурсу «Кришталевий жайвір-2019» Володимира Бойка пісню